

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

**Високопреосвященним і преосвященним владикам,
всесвітлішим, всечеснішим і преподобним отцям,
преподобним ченцям і черницям, дорогим у Христі мирянам
Української Греко-Католицької Церкви**

*Спасе мій, жива і незаколена жертво!
Як Бог, Ти сам себе приніс добровільно Отцеві,
а з собою воскресив Ти праотця всіх – Адама,
воскреснувши із гробу.
Пісня 6 канону Пасхи*

Христос воскрес!

Дорогі в Христі!

Святкуючи знову Пасху Христову серед жахіття повномасштабної війни, яка триває вже третій рік, ми щоразу глибше входимо у велике таїнство жертви, принесеної Господом Ісусом, спасіння нашого ради. Божий Син, ставши людиною, віддає Отцеві найцінніше – своє життя! Суть пасхальної сили, яка єдина спроможна долати насильство, знуцання і смерть, об'являється нам у добровільній Христовій самопожертві. Прекрасно про це мовиться в анафорі Літургії святого Василя Великого: «І, зійшовши через хрест до аду, щоб наповнити собою все, Він розрішив болісні смертні, і воскрес у третій день, і путь простелив усякій плоті воскресінням з мертвих, бо неможливо було, щоб тління держало начальника життя».

Спасе мій, жива і незаколена жертво!

Сьогодні наші серця сповнені радістю воскресіння Христа, який виходить у сяйві із гробу. Порожній гріб розкриває нам повноту життя людини в Господі, до якого [життя] ми покликані в радості Божих дітей. Ця радість дана всім, хто бачить у хресному дереві двері до оновленого життя у воскресінні. Адже Христос, будучи живим Богом, з превеликої любові до нас вирішив добровільно прийняти страждання, хресне розп'яття і смерть, щоб воскресити із собою впалу людську

природу та у своєму воскресінні дарувати нам життя вічне. Єднаючись із Христом, розп'ятим на хресті, ми отримуємо плід Його жертви у воскресінні з мертвих.

Оспівуючи це пасхальне таїнство, Церква сьогодні вказує нам також на нашого праотця Адама, якого Христос у своєму воскресінні звільняє від кайданів аду, та відкриває істину про те, що життя людини після смерті справді існує! В особі Адама зображене все людство – минуле, сучасне і майбутнє. Воскреслий Христос – це той, хто дає сенс повноті людської історії, яка веде від гріха і падіння, рабства і поневолення до покаяння, навернення, визволення та спасіння. Святкуючи Пасху Христову, ми нині виходимо за межі нашого часу та простору і входимо у вічність Божу. У Христі воскреслому можемо сміливо сказати: «Ось тепер час сприятливий, ось тепер – день спасіння» (II Кор. 6, 2).

Як Бог, Ти сам себе приніс добровільно Отцеві...

Воскресіння Сина Божого показує, що Його самопожертва є не кінцем, а новим початком життя кожного з нас. Христова добровільна смерть на хресті страшна, дійсна, але живоносна, як «жива і незаколена жертва». Покликані-бо ми не до смерті та небуття, а до життя та радості в Бозі. Хто жертвує собою не в ім'я задоволення власних амбіцій чи людських ідей, а віддає себе добровільно Отцеві – той уже воскресає. У тому ж суть кожної справжньої жертви – віддати Творцеві своє все, тобто віддати Богові Боже, бо ми ж творіння Його рук. У тому й сенс самого людського життя: його як дар ми отримали від Бога і лише Йому покликані його повернути. Жертвуючи себе Отцеві, ми вповні реалізуємо себе у вічній Божественній любові: віддаючи себе, нічого не втрачаємо, а навпаки – воскресаємо разом із Христом. Ось чому ми часто повторюємо в наших богослужіннях: «Самі себе, і один одного, і все життя наше Христу-Богові віддаймо». У Христі воскреслому відкривається цінність і мета кожної людської самопожертви.

Сьогодні Україна є жертвою злочинної війни росії проти нашого народу. Ми часто питаємо себе: чи дійсно варта наша боротьба такої великої ціни? В ім'я чого ми вже котрий рік щодня віддаємо найцінніше, що маємо: наших синів і доньок, братів і сестер, батьків і матерів, наші міста і села, нашу землю та все, що посідаємо? В ім'я чого нам варто жити і вмирати? У відповідь на цей крик болю і сліз України воскреслий Спаситель нині виходить із порожнього гробу як «жива і незаколена жертва». Це Він, Переможець, нині промовляє до нас голосом полеглих героїв: «Ми полягли, щоб ви жили! Ми поклали своє життя, щоб дати його Богові й вам! У нашій жертві – Пасха Господня!». Наша перемога над ворогом є такою ж певною і неминучою, як день, що завжди приходиться на зміну ночі, як світанок перед ранком Воскресіння Христового, що перемінив плач і сльози мироносиць на мир і радість кожної людини, яка сьогодні звіщає Всесвітові: «Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах життя дарував!».

... З собою воскресив Ти праотця всіх – Адама, воскреснувши із гробу

У своєму воскресінні Христос знищив смерть і страх перед її носіями. Апостол народів стверджує, що саме страхом перед смертю диявол тримав у своєму рабстві людський рід: «А що діти були учасниками тіла і крові, то й Він подібно участь у тому брав, щоб смертю знищити того, хто мав владу смерті, тобто диявола, і визволити тих, що їх страх смерті все життя тримав у рабстві» (Євр. 2, 14–15). Господь раз і назавжди знищив цей страх, зруйнував владу диявола, носія смерті, і тому Ми його кличемо сьогодні: «Мій Спасе!».

Українці мають нині відчуття, що на третьому повномасштабному році десятилітньої війни, яка насправді триває століттями, настав слухний час раз і назавжди знищити владу страху Європи і світу перед смертю, що її несе ненаситний російський колонізатор, – знищити владу тих, хто тримав у рабстві цього страху наш народ та інші поневолені народи. Сьогодні в Україні втрачає владу той, хто сіє простір смерті серед простору життя. Сила Пасхи Христової поклала край силі диявола, автора рабства, зухвалості, брехні й насильства. І саме ми в Христі віддаємо себе добровільно Отцеві в живу і живоносну жертву. Нині в пасхальній перемозі довершується Пасха України! Христос воскресає в нашій боротьбі проти зла, у наших зусиллях, у тілі та крові нашого народу, щоб із собою воскресити людину третього тисячоліття і дарувати надію світові – бо в Україні Христос воскрес!

Дорогі в Христі браття і сестри! У цей світлий день перемоги життя над смертю, добра над злом, правди над неправдою закликаю вас впевнено перебувати у вірі, надії та любові, які нам приносить воскреслий Господь. У радості Воскресіння вітаю наших воїнів-героїв, синів і дочок України, які захищають нас на фронті й готові жертвувати усім з любові до своєї землі та рідного народу. Ми віримо у вашу в Бозі силу, ми цінуємо вашу стійкість перед злом, над яким неминуче здобудемо перемогу.

Вітаю всіх, хто постраждав від війни – фізично, матеріально, морально. Нехай нинішній празник над празниками і торжество всіх торжеств слугує бальзамом для вашого терпіння. Огортаю своєю батьківською любов'ю родини загиблих. Висловлюю вам особисту вдячність і вдячність всього Божого люду, адже в глибині серця ви відчуваєте невимовний біль втрати сина чи доньки, брата чи сестри, мужа чи дружини, батька чи матері. Обіймаю поранених. Ви носите насіння воскресіння разом із Христом, бо Він теж мав рани розп'яття на руках та ногах. Нехай пасхальна радість простелить вам дорогу до фізичного і морального зцілення. Усім рідним наших полонених і зниклих безвісти, які сьогодні в сльозах святкують Пасху, виявляю свою увагу, підтримку і молитовну близькість. Усім, кого війна позбавила домівки та вигнала з рідного міста чи села, внутрішньо переміщеним особам і тим, хто знайшов тимчасовий притулок поза Батьківщиною, бажаю духовної розради та впевненості, що де воскреслий Господь, там ми завжди вдома.

Обіймаю всіх: дітей, дорослих і похилих віком, чоловіків і жінок – і зичу вам, щоб, ділячись свяченим нашого великоднього кошика, ви відчули глибоку радість, Божу

милість і благословення. Волонтерів і працівників наших благодійних організацій, наше духовенство, наших богопосвячених осіб і мирян в Україні та на поселеннях огортаю батьківською любов'ю. Щиро бажаю вам благословенних Великодніх свят, смачного свяченого яйця та світлої пасхальної радості!

Благодать воскреслого Господа нашого Ісуса Христа, любов Бога Отця і причастя Святого Духа нехай будуть з усіма вами!

Христос воскрес! Воістину воскрес!

† СВЯТОСЛАВ

Дано в Києві,
при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
у день Благовіщення Пресвятої Богородиці,
25 березня 2024 року Божого